

w zestawieniu z §§ 23 i 49 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 575).

Ustalenie właściwości wojewódzkiej władzy admin. ogólnej, w wypadku omówionym wyżej w punkcie 1, nie nasuwa żadnych trudności, wystarcza bowiem stwierdzenie, że podanie zostało napisane zagranicą i złożone we właściwym konsulacie polskim.

Trudniejsze jest ustalenie właściwości w wypadku drugim (punkt 2).

Celem uniknięcia omyłek i zbędnej korespondencji z Ministerstwem, należy przy dochodzeniach, dotyczących cudzoziemca, który, prosząc o kartę osiedlenia, znajduje się w Rzeczypospolitej, ustalić w sposób niewątpliwy, czy petent był już w Rzeczypospolitej w dn. 1 stycznia 1927 r.; dzień, w którym dopełnił obowiązku rejestracji; dzień, w którym została mu wystawiona karta pobytu czasowego oraz dzień, w którym wniósł podanie o kartę osiedlenia. Rozumie się samo przez się, że dołączenie tego podania do akt sprawy jest konieczne.

Jeżeli z zestawienia tych dat okaże się, że cudzoziemiec czyni zadość wszystkim trzem warunkom, wyliczonym wyżej pod literami a), b) i c), to do rozpatrzenia sprawy powołani są właściwi P. P. Wojewodowie wzgl. P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy. W razie braku choćby jednego z tych warunków właściwe jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Z spośród około 2.000 akt osiedleńczych na desłanych dotychczas Ministerstwu przez kilku P. P. Wojewodów, jedne z nich nie powinny być być wogóle nadsyłane, ponieważ rozpatrzenie ich należy bezsprzecznie do właściwości P. P. Wojewodów, inne natomiast nie pozwalają — bez uzupełniających wyjaśnień — zorientować się, która władza jest właściwą do ich załatwienia.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych będzie zwracało z powołaniem się na niniejszy okólnik nadesłane akta, bądź celem załatwiania ich przez P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) we własnym zakresie działania, jeżeli można już obecnie stwierdzić, że dana sprawa należy do kompetencji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, bądź też — celem ustalenia właściwości władzy, w myśl wskazówek wyżej udzielonych.

Nasuwa się przypuszczenie, że pomieszczenie właściwości władz, powołanych do rozpatrzenia spraw osiedleńczych, zostało prawdopodobnie wywołane niewłaściwym ujęciem § 49 ust. 2 obowiązującego rozporządzenia o ruchu cudzoziemców.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca przeto uwagę, że ustęp 2 § 49, powołując się na § 43 dawniej obowiązującego rozporządzenia, dotyczy faktycznie ustępu 1-go ostatnio wymienionego §-fu. Wynika to z tego, że skoro ustęp 1 § 49, cytując § 43, dodał, że chodzi o ustęp 2, należy stąd wnioskować, że ustęp 2 tegoż § 49, cytując ten sam § 43, poprzedniego rozporządzenia, miał na myśli nie cały paragraf, a jego 1-szy ustęp.

W celu uniknięcia pomyłek przy stosowaniu praktycznem wspomnianego § 49 należałoby w tekście ustępu 2-go tego paragrafu dodać w wierszu 3-cim po „§ 43” słowa: „ust. 1”.

Weissbrod
Dyrektor Departamentu

394.

Pismo okólne
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 31 października 1930 r.
(L. Pr. 4012-65-II-OB) w sprawie djet i kosztów
podróży członków komisij wyborczych.

Wszystkim P. P. Starostom Powiatowym, Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentom miast wydzielonych na obszarze województwa kieleckiego, oraz PP. Przewodniczącym Okręgowych Komisij Wyborczych: Nr 17 — w Częstochowie, Nr 19 — w Radomiu, Nr 20 — w Kielcach, Nr 21 — w Będzinie, Nr 22 — w Sandomierzu i Nr 23 — w Wierzbiku

Niżej zamieszczony okólnik Min. Spraw Wewn. Nr 19 z dnia 7 lutego 1928 r. L. OB. 19/2/28 podaje się do wiadomości na podstawie pisma Min. Spraw Wewn. z dnia 21 października 1930 r. L. OB. 4248/2. Treść niniejszego należy podać do wiadomości przewodniczącym obwodowych komisij wyborczych, komisarzy wyborczych, oraz podległych jednostek samorządowych.

Za Wojewodę:
J. Borowiecki